

[Jørgen Jørgensen.]

betimeligt i Almindelighed at opretholde det danske Privatbanenet. Sagen har imidlertid ingen Interesse i Øjeblikket, og derfor tror jeg, man skal hilse med Tilfredshed et Lovforslag som dette, der tilsigter en rimelig Løsning af adskilligt, der gennem mange Aar har rummet vanskelige Problemer for Kommunerne. Det var alligevel saadan, at hver Gang man stilledes over for Afgørelsen — navnlig naar man havde direkte med Tingene at gøre —, veg man tilbage for Ansvaret ved at lade vedkommende Bane standse. Man gik til de respektive Kommuner og fik med stort Besvær, som tidligere Ordførere har nævnt, skabt økonomisk Grundlag for at fortsætte Driften. Jeg hilser med Tilfredshed, at man nu fra Statsmagtens Side mener, at Tiden er inde til, at Staten ogsaa, hvad Privatbanerne angaar, tager Del i den Risiko, der er ved at drive offentlige Trafikmidler. Jeg tror, det er en rimelig Maade, man tager denne Sag paa, at Staten stiller sig solidarisk med Kommunerne, naar det drejer sig om at opretholde et Trafikmiddel, som er beregnet paa en bestemt Egn. Vi maa saa haabe, at Finansudvalgene ikke bliver alt for smaa-lige, naar Vanskelighederne igen melder sig. Erfaringerne fra disse Aar vil vel gøre det endnu mere betænkeligt for dem, der har med Ledelsen at gøre, at give op, før man er sikker paa, at alle Sunde er lukket.

Jeg hilser ogsaa med Tilfredshed Bestemmelsen i § 6, der omtaler, hvad der skal ske, naar Uenighed opstaar. Naar man en Gang har prøvet at være i den Situation, hvor alle Kommuner var enige om, at man skulde køre videre, men en enkelt sagde, at det var for meget, der krævedes af den, og det Beløb, det drejede sig om, da maatte lignedes paa andre, forstaar man, at her er et Spørgsmaal, som i Virkeligheden er uløseligt, naar man ikke har nogen til at ordne Ligningen. Derfor deler jeg for saa vidt ikke de Betæneligheder med Hensyn til Indgreb i det kommunale Selvstyre, som Talen har været om. Paa et eller andet Omraade maa der komme en Instans, som skal kunne klare Sagen, naar den er gaaet i Haardknude, og det er det, som her foreslaas. Jeg tror, at i den Tid, vi lever i, maa vi ogsaa paa dette Omraade affinde os med, at udenforstaaende blander sig i Tingene, og jeg tror, det her vil ske paa en Maade, som alle kan være tjent med. Det er efter min Mening rigtigt, at Lovforslaget er formet saaledes, at det ikke er nok, at et Flertal af Kommunerne træffer Bestemmelse i en Sag, men at dette Flertal ogsaa skal bestaa

af Kommuner, der har økonomisk Overvægt med Hensyn til Risiko. Endelig kræves det, at selve Initiativet til Sagens Rejsning skal komme fra den paagældende Banes Ledelse. Naar man paa den Maade tager alle Forhold i Betragtning, tager jeg ikke i Betænkning at sige, at jeg tror, dette Forslag, som jeg har sagt det før, vil føre til en rimelig Løsning af et gennem flere Aar bestaaende vanskeligt Problem. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Gudiksen: Vi har nu haft to Trafikspørgsmaal til Afgørelse i den sidste Tid her paa Rigsdagen. Det ene var Ringevejen, Hørsholmvejen, som er anslaaet til at koste ca. 36 Mill. Kr. Det andet var Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af de sydfynske Privatbaner, som er anslaaet til at koste ca. 5,8 Mill. Kr. Det var to Trafikspørgsmaal, som maatte løses, og de vil nu blive løst som Statsopgaver. Man kan ikke undgaa at lægge Mærke til, at Staten — i alt Fald efter min Formening — her har stillet sig meget kulant. Det gør man over for den rige og tæt befolkede Egn, som ligger omkring København, og det gør manovre paa Fyn, hvor vi ogsaa har en af de tættest befolkede og rigeste Egne. Med de Tilskud, der er ydet til Vejanlæg og i det hele til Trafikspørgsmaals Løsning i disse Egne, maa man sige, at Staten har stillet sig ikke alene kulant, men efter min Formening flot. I Dag foreligger det tredie Trafikproblem, som angaar direkte Statsstøtte til Privatbanerne 5 Aar frem i Tiden ved Optagelse af passende Bevillinger paa Finanslovene 1942-43—1946-47.

Disse tre Trafikspørgsmaal er selvfølgelig vilts forskellige, men de har alligevel det tilfælles, at de maa løses, og at det maa gøres nu og med direkte Støtte fra Staten. Det Lovforslag, som her foreligger om Statsstøtte til Privatbaner i 5 Aar, er jo ikke mindre vigtigt end de to andre, det er absolut paakrævet, hvis man vil sikre sig, at alle disse Privatbaner skal blive ved at kunne paatage sig Trafikken i Privatbaneegnene, og vi er vel alle klar over, hvad det betyder i Dag og har betydet de sidste to Aar, at denne Trafik er opretholdt.

Privatbanerne har omtrent samme Sporlængde som Statsbanerne, ca. 2500 km, men der er den store Forskel, at medens Statsbanerne gaar gennem de bedste Egne og mellem de største Byer, har Privatbanerne haft den særlige Opgave at give de daarlige Egne Trafikmidler. Her har disse Baner